

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars I. De Testamentis, Codicillis, & ultimis voluntatibus. Pars II. De Hærede, & Hæreditate. Pars III. De Legitima Trebellianica, & aliis Detractionibus

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. I. Romana Testamenti de Carafis. De testamento nuncupativo nuncupatione implicita, per relatione[m] ad schedulam in certo loco existentem, juxta formam traditam pe Bart. in l. si ita scripsero ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74043](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74043)

DE TESTAMENTIS

DISCURSUS PRIMUS.

ROMANA TESTAMENTI DE CARAFIS

PRO

HÆREDITATE TESTAMENTARIA CARDINALIS
PETRI ALOYSII CARAFÆ.

Discursus pro veritate.

De Testamento nuncupativo nuncupatione implicita, per relationem ad schedulam in certo loco existentem, juxtà formam traditam per *Bart. in l. si ita scripsero ff. de condit. & demonstr.* An & quando valeat; Et quid requiratur ad validitatem.

SUMMARIUM.

- 1 **F**Acti series.
- 2 De indulto Cardinalium testandi remissivè.
- 3 Refertur doctrina Bart. super forma testamenti nuncupativi nuncupatione implicita per relationem ad schedulam.
- 4 Referuntur volentes dictam Bart. doctrinam procedere in legatis, non autem in institutione hæredis.
- 5 In contrarium quod procedat indistinctè, etiam in institutione hæredis.
- 6 Declarantur tenentes primam.
- 7 Sufficit testamentum fieri juxta leges, vel mores loci, etiam quoad forenses, & bona extrà territorium.
- 8 De differentia inter institutionem, & legata, & quando ista possint valere, si institutio est nulla.
- 9 Ex quibus dicatur constare de certa identitate schedule.
- 10 An valeat hac testandi formula per relationem ad schedulam adhuc non scriptam, sed scribendam.
- 11 De facultate testandi an competat de jure nature, vel positivo, & quam potestatem in hoc habeat Princeps, remissivè.

DISC. I.

Infirmatus ad mortem Cardinalis Petrus Aloysius Carafa in Conclavi tento Sede vacante per mortem Innoc. X. (in quo inter summo Pontificatu dignos reputabatur) coram Notario, & septem qualificatissimis testibus, professus est testari juxtà schedulam propria manu con-

Card. de Luca P. I. de Test.

scriptam, & in quodam specificato ejus domus scrinio existentem, quam sequuta morte, in dicto scrinio repertam, nulla dubitatio cadebat esse propria manu testatoris satis cognita, absque vitio, vel suspitione; Hoc autem non obstantè, venientes ab intestato, ex consilio aliquorum Advocatorum in patria, intendebant hujusmodi testamenti validitatem impugnare; Cujus contrarium ego dicti Cardinalis intimus, & obsequentissimus, ejusque conjunctorum ab intestato venientium benevolus, pro veritate consului, atque ad eorundem instantiam discursum edidi, ut communicaretur dictis Consulentibus contrarium, qui co viso acquieverunt.

Illud autem videbatur solidum, ac breve fundamentum, quod ubi etiam de stricto juris positivi rigore, super hujusmodi testamentorum specie aliqua subesse posset difficultas; Illa tamen cessabat in presenti, dum agebatur de testamento condito per Cardinalem habentem indultum Pontificium testandi per simplicem schedulam propria manu conscriptam, vel subscriptam, absque aliqua solemnitate, ita ut sola naturalis probatio sufficeret, exiis, quæ super testamentis Cardinalium habentur in *Romana hereditatis de Censis*, & in *Romana hereditatis de Iustinianns hoc eod. tit. disc. 6. & 7.* Ideoque cum indubitatum esset schedulam esse sinceram, & propria manu Cardinalis, atque per dictum actum in Conclavi, gestum resultaret absque dubio perfecta naturalis probatio determinatè voluntatis ita testandi; hinc proinde hoc solum absque alia inspectione sufficere debebat.

A

U

De LUCA
de
Testamentis
et ut
CIV
S

Ut autem satisfaceret dictis Consulentibus de partibus, qui de huiusmodi testandi forma dubitabant; Vel ob omisam haredis nuncupationem ore proprio testatoris, ut in testamentis nuncupativis requiritur; Vel ob non bene servatas solemnitates in testamentis inscriptis desideratas; Vel ob fraudes, quibus huiusmodi testamenta subjacere solent, ex auctoritatibus in discursu deducendis, quibus innitebantur; Hinc proinde devian- do à consuetu stylo, atque assumendo, (ut ad aptatè responderetur auctoritatibus per dictos Consulentes cumulatis), diversum stylum, genio nimis adversum, faciendi collectaneas super recep- tis conclusionibus, discursum edidi, ut sequitur.

Bart. in l. si ita scripsero ff. de condit. & demonst. ponit quaestionem per hæc præcisa verba.

Testator dixit volo, quod heres meus det, quod scriptum est in scheda, quam reliqui apud Guardianum Fratrum Minorum, Guardianus ostendit schedulam, an valeat, & videtur quod non, quia id quod in testamento nuncupativo relinquitur, debet à testibus exandiri, ergo &c. Præterea ista voluntas est captatoria, & confertur in voluntatem Guardiani, unde scriberet quidquid vellet &c. Præterea ista scheda non est solemnitas, cum non sit legitimum testamentum, & sic non valet &c. Ego dico hoc esse verum quando non apparet schedulam esse testatoris ex legitima litterarum comparatione, vel aliis legitimis indicibus, alias puto quod valeat.

Ista *Barroli* theorica fuit per Scribentes diver-
4 simodè intellecta; Aliqui enim putant, illam in- telligendam esse tantum in legatis, quæ etiam nu- tu, ac ab intestato relinqui possunt, secus autem in institutione haredis, quam credunt nullo pacto posse substineri per hunc modum testandi, quoniam duo sunt genera testamentorum, unum so- lemne, & alterum nuncupativum; Non potest au- tem huiusmodi dispositio valere ut testamentum solemne, quoniam hoc de necessitate exigit certas solemnitates, de quibus in *l. hac consultissima Cod. de testam.* Neque potest valere ut nuncupativum, quoniam in hoc de necessitate requiritur, ut testa- tor publicè coram testibus ore proprio nominet haredem, juxta *text. in l. heredes palam de testam. & l. jubemus Cod. eodem*; Ergo ista formula non est iure probata; Ideoque hanc sententiam con- tra huiusmodi testamenti subsistentiam, tenent in- fra scripti deducentes pro eorum opinione eund. *Bart.* ex eo quod misteriosè loquutus sit de legatis, non autem de institutione haredis nempe.

Aretin. in lib. heredes palam numer. 1. de testam. Ias. in l. hac consultissima §. per nuncupationem Cod. eod. numer. 1. & sequ. & in l. ubi autem §. illud ff. de verb. oblig. Bellamer. conf. 1. numer. 32. & 46. Cyriac. controuv. 444. numer. 108. & sequen. Vasquez de success. creat. lib. 2. §. 11. numer. 16. & sequ. Faber de error. pragmat. quest. 3. decad. 69. cap. 4. in Cod. sub tit. de testam. definit. 20. Gratian. discept. 973. ex num. 1. Ru- beus resol. practica 6. de testam. cap. 37. numer. 58. & cap. 38. n. 73.

In contrarium, quod imò theorica *Bart.* proce-
5 dat indistinctè, etiam quoad institutionem hære- dis, quodque huiusmodi testamenta valeant tan- quam nuncupativa nuncupatione implicita, atque ita dicatur satisfactum formæ præscriptæ in *l. he- redes palam, & l. jubemus* per dictam relationem ad schedulam, maximè ubi testator dixit coram testi- bus se instituere haredem, prout in scheda; Ex- pressè firmant, vel tanquam indubitatum admit- tunt ultra alios, quos non habitos præ manibus non vidi.

Ex Repentibus.

Bald. in l. asse toto ff. de hered. institut. numer. 3. & in l. captatorias Cod. de testam. milit. numer. 10. An- gel. in d. l. asse toto in princ. Alex. in d. l. ubi autem §. illud numer. 3. Castrens. in d. l. heredes palam sub num. 2. in d. l. ubi autem §. illud, & clarius in l. hac consultissima §. per nuncupationem numer. 3. Cod. de testam. Soccin. latè in d. l. si ita scripsero. Salicer. in l. fin. numer. 5. Cod. de fideicom. Padill. rectè in l. cum quidam numer. 13. de legat. 2. Covarr. in cap. cum tibi in princ. n. 5. de testam. Burgos de Pax ad l. 3. Tau- ri par. 2. n. 1166.

Ex Consulentibus.

Alex. conf. 176. numer. 6. & sequen. lib. 5. Soccin. sen. conf. 142. numer. 6. lib. 1. Soccin. jun. conf. 24. numer. 5. lib. 3. Fulgos. conf. 56. per tot. Gozadin. conf. 3 ex num. 11. Castrens. conf. 93. numer. 4. lib. 1. Decian. conf. 74. per tot. lib. 5. Paris. conf. 19. numer. 13. & seq. lib. 3. Ruin. conf. 193. numer. 10. lib. 2. & conf. 11. numer. 2. & 7. lib. 3. Alciar. bene conf. 126. n. 1. & 2. lib. 9. Rubens Alexandrin. conf. 14. numer. 7. Oddus conf. 64. numer. 17. qui vocat conclusionem communem, & vulgatam, Bellon. sen. conf. 85. numer. 10. & sequen. Monach. admittit conf. 313. numer. 45. Altograd. pariter admittit conf. 96. lib. 2. in princ. Andreol. controuv. 103.

Ex Tractatibus.

Magdalen. de numer. testium par. 2. cap. 29. numer. 9. & sequen. ubi latè Mantie. de conject. lib. 1. tit. 7. nu- mer. 7. Gutser. lib. 2. practica. cap. 41. numer. 4. & seq. Clar. §. testamentum quest. 4. numer. 3. & quest. 36. num. 2. Crass. de success. §. Institutio quest. 16. numer. 3. & seq. Berliche. conclus. 4. n. 25. p. 3. Gratian. discept. 605. n. 36. & sequen. Gabr. de testam. conclus. 11. numer. 4. & per tot. Vasquez de success. creat. §. 17. numer. 53. & seq. Castill. tom. 4. controuv. cap. 20. numer. 28. & seqq.

Ex Decisionantibus.

Astif. decis. 143. numer. 7. Capyc. Latr. decis. 5. nu- mer. 26. & sequen. Kouit. dec. 95. numer. 10. & sequen. Tho- mas. latè decis. 82. ex num. 15. Adden. ad Buratt. decis. 475.

Et licet aliqui ex allegatis in eorum casibus, vel teneant contra testamentum, vel de illo dubitent; Attamen admittunt conclusionem, sed negant applica- tionem, Vel quia non bene constat de identita- te, vel quia constat testatorem se restrinxisse ad viam testandi solemnitè.

Eandem opinionem pro testamento, perpetuò tenuit Rota, ab anno 1582. usque ad præsens, nun- quam variando, ut testantur *Rub. in dict. practica. b. resol. cap. 26. numer. 112. & sequen. Adden. ad Buratt. decis. 475.* Et constat ex infra scriptis decisionibus.

In Romana testamenti 20. Maii 1582. coram Cle- mente octavo, In Romana testamenti 9. Decembris 1620. coram Coccino impress. par. 4. rec. tom. 2. decis. 263. numer. 9. & seq. In Romana legati libraria 10. Maii 1624. coram Ubaldo par. 4. rec. tom. 3. decis. 533. in princ. In Romana hereditatis de Arigonis 9. Decem- bris 1624. coram Manzanedo dicta par. 4. tom. 3. dec. 570. numer. 7. In Romana testamenti 9. Decembris 1624. coram Ubaldo eadem par. 4. tom. 3. decis. 581. numer. 6. & sequen. In Romana hereditatis 23. Ian- nuarii 1627. coram Virili apud Fenzon. decis. 3. In ea- dem

dem coram eodem 28. Junii 1627. part. 5. recen. dec. 96. In Romana successione 19. Januarii 1629. coram Dnno inter suas dec. 178. num. 6. In Narnien. hereditatis 24. Januarii, & 28. Maii 1629. coram eodem inter suas decif. 180. & 206. In eadem Narnien. 16. Novembris 1629. & 11. Januarii 1630. coram Ghislerio, In Romana hereditatis de Varis 23. Julii 1631. coram Verospio, In Romana hereditatis 19. Novembris 1635. & 7. Aprilis 1636. coram Cocino, & in eadem 8. Martii 1652. coram Verospio, quæ est decif. 226. part. 11. rec. In Perusina testamenti 15. Decembris 1642. coram Cerro, decif. 136. part. 9. rec. In Romana testamenti 14. Junii 1649. coram Ortiobono inter suas decif. 121. In Senogallien. successione 29. Januarii 1652. coram Corrado impress. decif. 215. part. 11. rec. & in aliis frequenter, de quarum pluribus habetur actum infra ad hanc materiam testamenti nuncupativi nuncupatione implicita, ex quibus patet, quod hodie quæstiones sunt potius facti super veritate, seu identitate schedulæ, non autem super conclusione juris.

Et his liquet, quantum ista opinio sit magis communis, & recepta; Quinimò supradicti allegati pro contraria sententia, neque sunt tuti; Si quidem *Arretinus* in d. l. heredes palam num. 6. discurren materiam hinc inde, Et quamvis videatur inclinare contra testamentum, ut tamen in fine ejusdem numer. 1. clarè concludit, quod si plene constet de identitate, valet testamentum, etiam quoad institutionem, & sic in effectu facit differentiam inter institutionem, & legata super modo melius probandi identitatem.

Vasquez in eodem §. 11. faceret contrariam esse communem, atque in dicto §. 17. num. 53. expressè tenet dictam communem pro testamento.

Gratian. est sibi contrarius, quoniam *discept.* 605. num. 36. & 37. quando scripsit ad veritatem, & non ad pecuniam, ingenuè testatur opinionem *Bart.* esse magis receptam, etiam quoad institutionem.

Faber in *Cod. ubi supra* licet dubitet, in effectu tenet pro testamento, quoties identitas certa sit.

Rubens in plerisque locis circa hoc varius, fateatur tamen contrariam esse receptam.

Et quamvis pro dicta sententia contra testamentum soleant allegari *Paul. de Castro.* in d. l. scita scriptum num. 3. & 4. *Tiraq. de leg. conub. quæst.* 7. numer. 193. *Afflic. decif.* 143. & *Ambros.* in dec. 13. At tamen male allegantur, quoniam *Paulus de Castro* in d. loco dubitat tantum, sed nihil firmit, in aliis verò pluribus locis supra allegatis, expressè firmit contrarium.

Tiraquell., certè hoc non dicit, quinimò ponit conclusivè opinionem contrariam, postea subjungit, *Sunt tamen, qui id negant* &c. & sic ipse non firmit, sed relativè ad alios, quo casu non est vera illa vulgaris traditio, ut *Doctor* censeatur tenere illam opinionem, quam ultimo loco ponit, ut recè observat *Arias de Mesa* lib. 2. var. resol. cap. 23. numer. 24.

Afflicus, licet ubi testator elegit viam testandi solemniter, dubitet an testamentum possit valere uti nuncupativum, attamen num. 7. clarissimè firmit dari testamentum nuncupatione implicita, atque doctrinam *Bart.* procedere etiam in institutione hæredis.

Ambros. decif. 13. num. 20. expressè admittit hujusmodi formam testandi, sed in casu suo impugnat illud testamentum ex defectu numeri testium, & ob suspicionem falsitatis.

Card. de Luca P. I. de Test.

Præterea idem *Gratian. d. disceptat.* 973. num. 37. admittit opinionem pro testamento esse veram, ubi de stylo Curiarum est admittit, atque cum eo in hoc pertranseunt *Cyriac.* & alii; Ideoque cum ex præmissis decisionibus constat quod in Curia Romana perpetuò habita est tanquam vera ista opinio, consequenter, quicquid sit de jure, non erat de alio quærendum, dum testamentum erat confectum in Curia, quamvis ageretur de bonis sitis Neapoli, vel alibi.

Vera enim juris conclusio est, quod sufficit testamentum fieri juxta solemnitatem loci, in quo celebratur, etiam respectu honorum extrà territorium illius loci. *Bart.* in l. cunctos populos num. 36. & 37. *Cod. de summa Trinitis.* & *fid. Catholic. Magdalen. de numer. testium. par. 1. cap. 2. num. 86.* & sequen. *Adden. ad Burat. dec.* 834. *Merlin. decif.* 447. alias decif. 355. n. 22. par. 5. rec.

Uterius quæstio cadit circa validitatem institutionis hæredis, non autem circa legata in quibus concordant omnes cum *Bartolo*, nemine contradicente, ex ea manifesta ratione, quia legata relinquì possunt etiam ab intestato; Nil obstante, quod corrueat testamento corrueant legata, id enim in his terminis procedit, ubi defectus testamenti est in substantia, seu veritate, quia scilicet non bene consistit de identitate; Secus autè ubi est in simplici subtilitate juris, ob non expressionem hæredis ore proprio, quoniam hoc militat in institutione, non autem in legatis; Et ideò cum effectibus testamenti, de quo agebatur consisteret magis in legatis, quam in institutione, ita evidenter constare dicebam ut prætenso nullitatis testamenti, vel vana, & temeraria, vel sine effectu esset.

Et revera si considerentur *Cyriac.* & alii impugnantestamentum, principaliter se restringunt ad non probationem identitatis, ac suspicionem falsitatis schedulæ; Ideoque cum in hac facti specie verfaremur extrà istud dubium, consequenter cessabat occasio dubitandi.

Veritas schedulæ ad quam testator in casu, de quo agitur, habuit relationem, erat indubitata; Primò ex notorio caractere testatoris comprobato per duas alias schedulas præcedentes in substantia idem continentes; Secundò ex ipso contextu dispositionis, præferim ex satis distincta descriptione bonorum mobilium, censuum, librorum, & aliorum, quæ non nisi ipse testator facere poterat; Tertiò quia aderant familiares, qui viderant scribere, ac resposuerant de ordine testatoris schedulam in loco, in quo reperta fuit; Quartò ex arca benè custodita cum clavibus penes testatorem; Quintò quia non poterat adesse suspicio falsitatis, non quidem in hærede, qui erat hæres, & prælegatarius majoris quantitatis, attenta absentia, ætate, & qualitate personæ; Minusque in aspirantibus ad legatum Cardinalatus, & Prælatuæ, utpotè incertum, & eventuale circa personas, quarum commodo cedere deberet; Et nihilominus *Bart.* dicit, ad hujusmodi identitatem probandam sufficere indicia, ut *scipius infra.*

Et de contentis in hoc testamento quoad Cardinales, & Prælatos habetur sub tit. de fideicommiss. disc. 52.

Post hæc scripta, in alia causa, cujus speciem memoria non suggerit, contigit dubitari, an dicta testandi formula sustineatur, quoties relatio non est ad schedulam jam confectam, & alicui traditam, sed ad conficiendam, & tradendam; Atque dubitandi rationem movent dicta verba *Bart.* directa ad schedulam factam, ac relictam.

De LUCA
de
testamentis
et ut
cyl
s

Verum præsupposita bona probatione identitatis; Dicebam affirmativam probabiliorem videri, quoniam eadem rationes in omnibus militant; Atque ita in specie firmant *Ludovicus Lana cons. 2. de testamen. nuncupat. inter tract. mag. tom. 2. part. 1. fol. 180. & Vasquez de success. creat. lib. 2. §. 17. nu. 53. circa med. vers. quid autem si coram septem testibus.* Et pro absoluto supponitur per *Rot. decif. 663. par. 4. rec. in princ.* ubi agebatur de consimili dispositione, ideoque tota disputatio restringebatur ad identitatem.

In hac autem materia factiois testamenti; Cùm incidenter occasione indulti Cardinalitii, iidem **x** Confulescentes de partibus excitassent difficultatem super potestate Papæ, vel alterius Principis derogandi solemnitatibus; Ego deducebam ea, quæ habentur deducta *sub tit. de fideicom. disc. 141.* ut facultas testandi competat ex legis positivæ benignitate, quodque in ratione discursiva, potius dici valeat, ut jus naturæ resistat facultati disponendi de bonis postquam non sunt amplius sua, ac prior Dominus annihilatus est, ita conferendo ejus voluntatem in tempus inhabile; Ideoque de Principis potestate non est dubitandum, ut etiam advertitur *sub tit. de Regal. disc. 148.* ad materiam potestatis Principis tollendi jus tertii, & pluries *sub tit. de feud. ad materiam Bullæ Baronum,* & aliqua insinuatur *infra disc. 14.* latius verò *d. disc. 141. de fideicom.*

8 An requiratur subscriptio testium.

9 An sufficiat rogatum esse in dorso folii involventis, vel debeat esse in ipsa scriptura continente dispositionem.

10 Ponderantur circumstantie veritatem, vel suspicionem redolentes.

11 Falsitas committi non solet absque magna utilitate.

DISC. II.

Retenta juris theorica, de qua *discurs. præced.* super validitate hujus formæ testandi nuncupatione implicita per relationem ad schedulam clausam; Forus, præsertim in Curia, non tractat amplius quaestionem juris, sed omnes sunt facti super schedulæ veritate, seu identitate, ut præsertim contingit in testamento condito per Catharinam de Fabiis & formicinis, quæ prudens, ac probata matrona vidua, gravi morbo oppressa, ac prole carens, suum testamentum conscribi curavit per ejus confessionarium, (qui etiam erat proprius Parochus), in quo, Petro germano fratri, partem mobilium reliquit, ac menstrua scuta 20. ad vitam, pleraque alia fidei, & prophana legata, unum præsertim scutorum bis mille insigni Societati Annuntiatæ, quod propria manu reformavit in mille; Hæredem verò scripsit Julianum Butium consobrinum, atque schedulam desuper à dicto confessario scriptam, & etiam ab ea subscriptam in parte dicti legati reformativam, claudendam, atque ad formam testamenti nuncupativi clausi redigendam, tradidit Notario, qui subscriptionem, ob infirmitatis impedimentum non bene, ac præter morem factam, nec non dicti pii legati correctionem videns, volensque in diligentius abundare, curavit, tam subscriptionem, quam correctionem, ab eadem testatrice coram testibus recognosci, extendendo in forma solita actum recognitionis in corpore; Quibus sequutis, idem Notarius dictam schedulam involvit in alio folio, in cujus in simul consulti, ac sigillati dorso extendit rogatum consignationis, coram septem testibus in forma.

Defuncta testatrice, Petrus frater agnovit, ac recepit legata, in quorum solutione orta est controversia respectu legati mobilium, an sub eo comprehenderentur argente, gemmæ, & pecunia, ut in *Romana legati de Fabiis sub tit. de legatis;* Postmodum verò, præterens dicti testamenti invaliditatem, judicium instituit in Rota coram Taia, coram quo disputato dubio, *sub die 22. Junii 1661.* prodiit resolutio actori favorabilis, declarans testamentum invalidum.

Non quidem ex defectu hujusmodi formæ testandi nuncupativè nuncupatione implicita per relationem ad schedulam juxta formam traditam per *Bart. in l. si ita scripsero ff. de condit. & demonstr. cum pro absoluto in Rota, & Curia habeatur, ut ista testandi species valida sit ex iis, quæ habentur disc. præced. & in decisione desuper edita admittitur, sed ob non omnino certitudinaliter probatam identitatem schedulæ, stante possibili ejus suppositione, ex iis quæ habentur apud *Gratian. discept. 973. Cyriac. controv. 444. & Altograd. cons. 96. lib. 2.* cum quibus processum est, ut liquet ex decisione desuper edita.*

Quamvis autem, absque alio extrinseco adminiculo, dicta resolutio parum subsistens videretur, atque contra opinionem ab eodem Tribunali perpetuè tentam, ut infra; Nihilominus ad quamdam superabundantem cautelam, Reus conventus, me

ROMNA TESTAMENTI DE FABIIS

PRO

JULIANO BUTIO

CUM

PETRO DE FABIIS.

Casus variè decisis per Rotam, & sopitus, ut infra.

De eadem materia testamenti nuncupativi nuncupatione implicita, circa probationem, seu veritatem identitatis schedulæ, ad cujus relationem illud factum sit.

SUMMARIUM.

- 1 **F**acti series.
- 2 **R**ota tenet validum testamentum juxta formam, quæ dicitur nuncupativa nuncupatione implicita per relationem.
- 3 **D**e probatione identitatis schedulæ, quod debeat esse ita concludens, ut possibilem suppositionem excludat.
- 4 **C**ontrarium verius, & qualis probatio sufficiat.
- 5 **D**istinguntur plures casus, seu species schedularum super probatione identitatis.
- 6 **D**e fide soli Notario præstanda super identitate schedulæ sibi consignate, & distinguitur, an rogatus sit separabilis, vel ne à schedula.
- 7 **D**e effectibus cautela, quæ dicitur Fulgollii, & qua regula tenenda sit circa fidem Notarii.